

КЪДЪ?

Тамъ дѣ въ срѣдѣ поле широко
Врѣхъ седмь хѣми устроенъ

Пловдивъ градъ стои високо
Отъ памти-нѣба създаенъ.

Тамо Марица облива
Огради, сали прѣлестни

И тихичко ся разлива
Въ ливадие, поля прѣкрасни.

Тамъ сладкопойно славѣйче
Въ градинкѣ върху калинкѣ

Весели мало дѣвойче,
Дѣ кичи глава съ латинкѣ.

Тамъ въ плодни поля широки
Български ялади дѣвойки

Съ гласове звѣнтятъ високи
Кат' сбиратъ житни рѣкойки.

Тамъ незлобиво овчарче
Край ниви стаде привива

Дѣвойкимъ съ мѣдно кавалче
На жални пѣсни отпѣва.

Тамъ по Марици брѣгове
Сиво-пѣстра-та гургутка

По кичасти-тѣ брѣстове
Съ излика пѣе и гуна.

Тамъ домове ся издигатъ
По врѣхъ високи банари

Бащи майки ся веселятъ
Съ любезнѣ челядъ Българи.

Тамо дѣ црква висока
Посрѣдъ хѣми ся бѣлѣе

На врѣхъ ѣ злата ябълка
Срѣщѣ слънце ся свѣтлѣе.

Тамо минерва себѣ храмъ
Прѣди вѣкове създала

И чрезъ правдини Българомъ
Независимо прѣдала.

Тамъ Българинъ ся гордѣе
Съ пастирь и языкъ матерни

На Бога хвала, той пѣе